

Michacursus in Boerakker

“Je gaat nadenken over wat je wél kunt veranderen”

Ze kunnen er nog steeds enthousiast over praten, de gemeenteleden van de protestantse gemeente i.w. Boerakker/Nuis-Niebert. Acht leden volgden het afgelopen seizoen de Michacursus. “Het maakt je bewust van de ander en je eigen manier van leven.”

Tekst Ellen van der Kemp Foto Harjanne de Boer

Boerakker is een klein dorpje tussen Drachten en Groningen. Vorig jaar vormden de gereformeerde kerk van Boerakker en de hervormde gemeente Nuis-Niebert een federatie. In Marum, een buurgemeente van Nuis-Niebert, was de Michacursus al een keer gegeven. Een diaken van de hervormde gemeente had de cursus met enthousiasme gevolgd en zodoende besloot de diaconie ook de Michacursus aan te bieden, maar nu aan de gefedereerde gemeente.

Diaken Dick Holtman: “Het leek ons wel leuk om zoiets te starten in de nieuwe gemeente, maar we vonden ook dat we als diaconie onze handen al vol hebben aan de werkzaamheden die regelmatig terugkeren. Daarom hebben we de kerkelijk werker gevraagd de cursus te gaan geven.”

Harjanne de Boer is die kerkelijk werker in de gemeente Boerakker Nuis-Niebert. Zij volgde een instructieavond voor cursusleiders, plaatste een oproep in het kerkblad en benaderde een aantal mensen persoonlijk. Acht mensen meldden zich aan: vier uit de gereformeerde kerk en vier uit de hervormde gemeente. “Puur toeval, maar goed voor het samen gemeente zijn”, volgens Harjanne.

Concreet

Bert Weggemans is één van de deelnemers aan de Michacursus. “Waarom ik mee wilde doen? Tja, je zit in je midlifeperiode en gaat nadenken over het leven. Over wat je voor anderen kunt betekenen en voor jezelf.” Bert is al 25 jaar wijkcontactpersoon. Dat is hij blijven doen nadat zijn ambtstermijn erop zat en zelfs toen hij

een tijd lang niet naar de kerk ging. Maar het was voor hem nog niet genoeg. Hij wilde nog meer betekenen voor de mensen om hem heen. Onlangs heeft hij zich aangemeld bij de Open Hof in Groningen waar brood en koffie uitgedeeld worden aan daklozen. Een van de andere deelnemers is Rina Vogelzang. Zij was wijkouderling. “Ik praatte wel veel met mensen, maar ik wilde ook eens iets concreets doen. Ik wil christen zijn in de praktijk.”

De Michacursus heeft veel losgemaakt en teweeggebracht vinden ze alle vier. “Het maakt je bewust van wat er speelt in de maatschappij en we hebben elkaar heel goed leren kennen”, zegt Bert. “Ik dacht bijvoorbeeld dat ik een andere deelnemer goed kende. We zitten al dertig jaar naast elkaar in de kerkbank, maar ik heb hem nu heel anders leren kennen.” “Bovendien, je weet nooit genoeg in het leven”, vindt Dick.

Struisvogelhouderij

De Michacursus bestaat uit zeven bijeenkomsten. De vijfde bijeenkomst is een praktijkdag waarbij deelnemers zich concreet inzetten bij een diaconale activiteit of voor het behoud van een leefbare aarde. In Boerakker kozen ze voor een diaconale activiteit. Dick: “Je moet simpel beginnen. We wilden graag iets voor onze ‘eigen mensen’ doen. We hebben ervoor gekozen om de ouderen uit onze gemeente uit te nodigen voor een gezellige middag op de struisvogelhouderij. Dat is hier heel dichtbij. Iets goeds doen hoeft niet ingewikkeld en ver weg te zijn. Het leuke is dat ook de jeugdclubs eraan meedoen. Zo kunnen we het balletje verder laten rollen.”

Discussie

“We zijn bezig geweest met de thema’s: barmhartigheid, gerechtigheid en duur-

zaamheid”, vertelt Dick. “Daar konden we uren over praten. Over armoede bijvoorbeeld. Dat is een relatief begrip, want het maakt veel uit wat je als levensstandaard neemt en hoeveel eisen je aan het leven stelt. Volgens mij zijn eten, drinken en een dak boven je hoofd de eerste levensbehoeften. Sport lijkt me dat niet.” Rina is het er niet mee eens. “Als ieder kind in de klas op een sport zit en jij kunt er als enige niet op omdat er geen geld voor is, dan vind ik dat ook armoede.” Er ontspint zich een discussie die de sfeer typeert tijdens de avonden: open en vertrouwelijk. Iedereen kan zeggen wat hij of zij denkt. Als iemand mocht denken dat Groningers stug zijn, dan bewijst deze groep het tegendeel.

Confronterend

“We hebben niet alleen elkaar beter leren kennen, maar ook onszelf en dat was soms best confronterend”, geeft Bert toe. “We kregen op een gegeven moment als huiswerk op om onze ecologische voetafdruk te berekenen. Ik dacht zelf altijd dat ik behoorlijk milieubewust was, maar het bleek dat ik een voetafdruk had die maar weinig scheelde van een Amerikaan. Dat was wel even slikken.” De meeste deelnemers waren al bewust met duurzaamheid bezig, maar tijdens de cursus is dat versterkt. Harjanne: “Sinds de cursus koop ik alleen nog maar fairtrade koffie en thee. Met name de film

aan het begin van de cursus maakte diepe indruk. Wij hebben zelf een melkveebedrijf. In de film kwam een melkveeboer uit het Zuiden aan het woord. Als je dan in cijfers ziet hoeveel iemand daar verdient en hoeveel wij hier hebben, dan ga je zo’n beetje onder de tafel. De vraag is dan wat je met die kennis gaat doen, want je kunt er niet direct iets aan veranderen, maar je kunt wel nadenken over wat je wel kunt veranderen..”

“Ik vind het heel bijzonder dat er in deze kleine gemeente van ongeveer 400 leden zoveel enthousiasme is voor de cursus”, zegt Harjanne. Bert: “De meelevenheid in deze gemeente is heel groot. Ik ervaar hier wat een gemeente is.” Harjanne: “Misschien komt het doordat de gemeente lang vacant geweest is. De gemeente heeft zichzelf toen een tijd lang draaiende moeten houden. En doordat het een kleine gemeente en een klein dorp is, heb je eerder contact met elkaar.”

Startdienst

De groep is nog lang niet uitgepraat. Daarom willen de deelnemers volgend jaar door. “We hebben er nu zes avonden op zitten, maar we hebben het idee dat we nog lang niet genoeg gedaan hebben”, zegt Rina. “We hebben bijvoorbeeld nog niet alle artikelen uit het Michamagazine uitgebreid besproken. Dat willen we volgend jaar doen.” Maar

MICHACURSUS

De Michacursus is een cursus van zeven bijeenkomsten waarin gemeentelieden ontdekken hoe ze zich kunnen inzetten voor mensen in kwetsbare posities, dichtbij en veraf én voor het behoud van een leefbare aarde. De Michacursus haakt aan bij de concrete mogelijkheden en passie van deelnemers en stimuleert hun een diaconale en duurzame levensstijl te ontwikkelen. De vijfde bijeenkomst is een praktijkdag waarbij deelnemers zich inzetten voor mens of natuur. Een diaconie kan zelfstandig - aan de hand van het materiaal en na het volgen van een instructieavond - de Michacursus plaatselijk organiseren. Kijk voor de data van de instructieavonden op pagina 23.

De Michacursus is opgezet door Kerk in Actie en enkele andere samenwerkingspartners zoals de stichting Present. Meer informatie is te vinden op www.michacursus.nl.

eerst wil de Michagroep tijdens de startdienst in september laten zien waar ze het afgelopen seizoen mee bezig geweest is. Misschien wordt de groep naar aanleiding daarvan nog uitgebreid. Harjanne: “Voor de kerk zijn dit soort groepen belangrijk. Het bindt mensen aan elkaar. En dat is heel belangrijk in een tijd waarin niet iedereen meer elke zondag naar de kerk gaat. Het is een vorm van gemeentezijn die van belang is voor het voortbestaan van de kerk. Daarom willen we ook graag de jeugd erbij betrekken.”

Ellen van der Kemp, freelance journaliste en bureauredacteur van Diakonia.